

præsentation, gælder det dog, at man *hidtil har overladt de formelle opgaver omkring organets virke til den politisk ansvarlige minister*. Som eksempler på sådanne opgaver skal nævnes ansvaret for kommissionens nedsættelse, beskikkelse af medlemmer, disciplinære beføjelser over for medlemmer, der ikke udfører de opgaver, der påhviler dem, tildeling af sekretariatsmæssig bistand og i større eller mindre grad konkretisering af de opgaver, kommissionen skal behandle. Også i de tilfælde, hvor man i øvrigt har sikret organet uafhængighed af regeringen, f.eks. fordi organet er tillagt domstolslignende opgaver, er de væsentligste af ovennævnte formelle opgaver henlagt til en minister.

c. *De nu foreslåede organer* adskiller sig måske ikke i opgavemæssig henseende (i hvert fald for såvidt angår det lovforberedende) fra kommissioner, hvor folketetinget eller de politiske partier også tidligere sammen med andre interesserede, herunder ikke mindst de berørte ministerier, har været repræsenteret, men ansvaret for varetagelsen af disse opgaver, herunder for gennemførelsen af et eventuelt kommissionsarbejde, har efter den hidtidige praksis vedrørende fordelingen af opgaver mellem folketetinget og ministrene henhørt under en minister. Et forslag om nedsættelse af en kommission under folketetinget er derimod en *principiel nydannelse af en vis statsretlig rækkevidde*, idet folketetinget også ønskes indsats som »forvaltningschef« for kommissionen, dvs. som ansvarlig for de ovenfor nævnte formelle opgaver, hvorved den ansvarlige ministers hidtidige normale kontakt til varetagelsen af disse opgaver vil blive begrænset, jfr. herom nærmere nedenfor afsnit III, punkt 1.

2. Grundlovens § 52.

a. Grundlovens § 52 om folketingets valg af medlemmer til kommissioner og hverv er sålydende:

»Folketingets valg af medlemmer til kommissioner og hverv sker efter forholdstal.«

Bestemmelsen angår direkte eller analogt valg såvel af tingets egne medlemmer som af andre til kommissioner og lignende.

b. Bestemmelsen omfatter de tilfælde, hvor det er *folketetinget som sådant*, der er berettiget til at vælge kommissionsmedlemmer, og således ikke tilfælde, hvor kompetencen til at

vælge medlemmer er tillagt andre, f.eks. regeringen eller de politiske partier.

c. Tidligere fandtes der eksempler på, at det i love var anført, at der i en kommission eller lignende skulle være en repræsentation for folketetinget (rigsdagen), men således at valget heraf skulle overlades til de i finansudvalget repræsenterede partier. På baggrund af kritik heraf i 1954 er sådanne formuleringer senere blevet undgået.

d. Derimod findes der i lovgivningen flere eksempler på, at valg til kommissioner eller lignende er tillagt *politiske partier*, ofte begrænset til de politiske partier, der er repræsenteret i folketingets finansudvalg. Uanset at en sådan fremgangsmåde er blevet kritiseret, er den dog blevet accepteret og i øvrigt forsvaret med, at det ikke i disse tilfælde er folketetinget som sådant, der ønskes repræsenteret i de pågældende organer. Der henvises i øvrigt nærmere til det nedenfor under afsnit IV, punkt 1, anførte.

3. Budgetmæssige spørgsmål.

Som omtalt ovenfor har det hidtil været praksis, at ansvaret for de forskellige formelle opgaver i forbindelse med nedsættelsen m.v. af en kommission er blevet pålagt den ansvarlige minister, og at dette er sket, uanset om folketetinget eller de politiske partier har indflydelse på sammensætningen af kommissionen eller denne i øvrigt i løsningen af de pålagte opgaver er tillagt en større eller mindre grad af uafhængighed i forhold til ministeren. En følge af den formelle henlæggelse af disse opgaver til en minister er, at de med kommissionen forbundne udgifter efter sædvanlig praksis er opført på ministerens konti i budget- og regnskabsmæssig henseende.

Såfremt en kommission nedsættes af folketetinget, måtte udgifterne i tilknytning til kommissionen antagelig afholdes *over folketingets budget*, jfr. herved den direkte bestemmelse herom i lovforslaget om den medicinsk-teknologiske kommission.

Man må herved være opmærksom på, at folketetinget i såvel budgetmæssig som revisionsmæssig henseende indtager en særstilling i forhold til regeringen, og det må derfor overvejes, om en gennemførelse af forslagene kan medføre konsekvenser for den hidtidige behandling af folketingets eget budget. Der